

אורית נוימאיר-פוטשניק מציפה את החפיר

לנעמה שפירא 21.5.2016-22.5.1942

נָשִׁים שְׂאִינָן רְשׁוּמוֹת עוֹמְדוֹת עַל הַקֶּבֶר.
נָשִׁים שְׂאִינָן רְשׁוּמוֹת שְׁרוֹת בְּקוֹלוֹת מְלוּחִים
וְקוֹרִים עֲדִינִים וְשְׁקוּפִים נְמֻשְׁכִּים וְהוֹלְכִים
מִתּוֹכָן וְסִבִּיבָן אֶל הָאָרֶץ כְּלָה וּמַעֲבָר

נָשִׁים שְׂאִינָן רְשׁוּמוֹת שְׁרוֹת לָךְ עֲכָשׁוּ.
לֹא נִרְשָׁם בְּמִרְשָׁם אֲכֻלוֹסִין שֶׁהָיוּ אַחִיוֹתֶיךָ.
לֹא נִרְשָׁם אִיךָ נַחֲמָת וְעִרְסָלָת וְהָיוּ לְבָנוֹתֶיךָ.
לֹא הָיָה שָׁם בֵּית אָב וְלָכֵן לֹא נִרְשָׁם, לֹא נִכְתָּב,

אִיךָ הָיִית אֶהוּבָה וְנִחַשְׁקָת וְאָם וְאַחֹת,
אִיךָ נְטוּוֹת מְקוֹרִים עֲדִינִים וְשְׁקוּפִים מְשַׁפָּחוֹת.
מְקוֹרִים עֲדִינִים וְשְׁקוּפִים אֵיתָנִים כְּמַגָּע

הָעֵדִין שֶׁל יָדְךָ הָאוֹחוֹזוֹת, מֵהֶם נֶאֱרָגָה
עֲרִיסָה הַמְשַׁלַּחַת עֲכָשׁוּ בְּעֵינִים לַחֹת.

אורנים

שִׁשָּׁה אֲרָנִים גָּדְלוּ שָׁם.
כָּל יוֹם הָיוּ נִכְרְתִים מִמְּקוֹמָם
וְנוֹפְלִים אֶרְצָה. אִישׁ לֹא שָׁמַע.
אִישׁ לֹא מֵת בְּגִלְלָם, מַעוֹלָם.
בְּשִׁבְת הָיִיתִי גוֹרְפָת, שְׁעוֹת,
מִחֲטִים רַפּוֹת, הָאוֹיְבוֹת הַמְרוֹת
שֶׁל הַדָּשָׁא, חוֹבְתִי הַשְּׁנוּאָה.
חֵם.

המַחֲטִים לֹא דִקְרוּ.
בְּאַרְנִים אָרְבוּ זַחְלִים רְעִילִים.
המַחֲטִים לֹא דִבְרוּ.
נִשְׁאַרְתִּי קִטְנָה וְשׁוֹטָה וְחֶרֶשֶׁת
כָּל לַיְלָה הֵם נִכְרְתִים מִמְּקוֹמָם.

טירה

"וְהָיוּ בְּלֵילָה לְבַעֲרָה
כָּל גִּבְעוּלֵי אֶשְׁתִּיקָד."

חיים נחמן ביאליק

כִּשְׁהוֹרְדִים שֶׁלֶךְ פּוֹרְחִים,
אֲנִי בּוֹנֶה טִירָה קוֹדֶרֶת.
מְגִיפָה אֶת הַפְתָּחִים
וּמְצִיפָה אֶת הַחֲפִיר
בְּזֶהֱמָה, וְהַשְׁפָּכִים
בְּגֵל עֶכּוֹר, בְּקוֹל אֲדִיר,
קוֹרְאִים: לְכִי אֶת מִשְׁחַרְרֶת.

וּפְרִיחַתְךָ כּוֹבֶשֶׁת מְסַבֵּב אֶת הַשָּׁדוֹת
וְהַעוֹלָם כָּלוּ אֶת הַצְּבָעִים שֶׁלֶךְ עוֹטָה,
רַק מְטַפֵּס עֶקֶשׁ אֶחָד נִצְמָד אֶל הַקִּירוֹת
שְׁלִי. אֵיךְ אֶעְקֹר מִכָּאן עֶכְשׁוֹ אֶת הַשׁוֹטָה?